

{comments on} ทุนมนุษย์

คุณค่ามนุษย์ได้แก่การกระทำการที่ทำให้มนุษย์ผู้นั้นและมนุษย์ผู้อื่นได้รับความพอใจ หรือได้รับผลประโยชน์ คุณค่ามนุษย์แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

๑) คุณค่าสำหรับมนุษย์นั้นเอง ได้แก่การกระทำการที่ทำให้มนุษย์ผู้นี้สืกว่าตัวเองมีคุณค่า แบ่งออกเป็นคุณค่าภายใน และคุณค่าภายนอก
คุณค่าภายในได้แก่จิตสำนึกซึ้งว่าของมนุษย์ผู้นั้น เป็นคุณค่าที่แท้จริง ได้แก่คุณค่าที่ทำความดี ไม่เบียดเบี้ยนผู้อื่น กระทำการโดยไม่หวังผลตอบแทน
การกระทำการเหล่านี้เป็นการกระทำการที่บริสุทธิ์ออกจากจิตสำนึกของบุคคลนั้นๆ ส่วนคุณค่าภายนอกได้แก่คุณค่าที่ถูกกำหนดขึ้นโดยสังคม ไม่ใช่คุณค่าที่แท้จริง
เป็นคุณค่าที่กำหนดขึ้นเพื่อการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ตอบแทน เช่นการเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาเพื่อให้ได้รับใบอนุปริญญา
เพื่อทำให้มนุษย์ผู้อื่นเห็นว่าตัวเองมีคุณค่า เพราะสำเร็จการศึกษาสูง เพื่อจะได้มีโอกาสเข้าทำงานในสถานที่ทำงานดีๆ มีเงินเดือนสูงๆ เป็นต้น

๒) คุณค่าสำหรับมนุษย์ที่เป็นเครื่องญาติและมนุษย์ที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ได้แก่การกระทำการที่ทำให้เก็บญาติพี่น้องและครอบครัว
ตลอดจนมนุษย์ที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นการกระทำการที่เกิดขึ้นทั้งที่เป็นหน้าที่ และเพื่อผลประโยชน์ตอบแทน

๓) คุณค่าสำหรับสังคม ได้แก่การกระทำการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ไม่เจาะจงที่มนุษย์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เป็นการกระทำการที่มาจากภายใน
จากจิตสำนึกที่แท้จริงโดยไม่หวังผลประโยชน์เพื่อตัวเอง เครื่องญาติและพวงพร่อง

มนุษย์จะมีคุณค่าได้ก็ต้องมีการลงทุน การลงทุนของมนุษย์ประกอบด้วยทุนทางปัญญา และทุนด้านเงินทอง ทุนทางปัญญาเป็นทุนภายในที่จะต้องลงทุนด้วยตัวเอง
สำหรับทุนด้านเงินทองเป็นทุนจากภายนอก ทุนทางสังคม และทุนจากผู้ปกครองเครื่องญาติ มนุษย์แรกเกิดจะต้องได้รับการเลี้ยงดูจากผู้ปกครองทั้งด้านอาหารการกิน
เครื่องแต่งตัว เครื่องใช้ ค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อีกมากมาย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการลงทุนด้านเงินทองของมนุษย์แต่ละคน การลงทุนมากน้อยขึ้นอยู่กับมนุษย์ผู้นั้นอยู่ในสังคมใด

เขียนโดย ม.ล.ชัญชิต ชุมพูท

- แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 13 กันยายน 2011 เวลา 18:12 น.

เงินทองเป็นทุนส่วนหนึ่งที่สร้างให้มนุษย์มีคุณค่า ถ้าไม่มีเงินทองมาซื้ออาหารและเครื่องนุ่งห่มทากคงไม่สามารถเจริญเติบโตจนเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าได้ มนุษย์ที่มีเงินทองน้อยก็จะเสียเบรี่ยบมนุษย์ที่มีเงินทองมากในด้านการศึกษาหากความรู้ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน การกำหนดคุณค่าของมนุษย์ในแต่ละสังคมล้วนมีความแตกต่างกัน คุณค่าของมนุษย์ในสังคมนายทุนถูกกำหนดให้มองที่การมีเงินทองมาก มีตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่ใหญ่โต เป็นเจ้าของธุรกิจ จากการศึกษาจากต่างประเทศ จากการศึกษาระดับสูงๆ แต่คุณค่าของมนุษย์ในสังคมที่มีความเจริญภายในมองที่การเป็นคนดี มีน้ำใจ

ให้ความช่วยเหลือเพื่อนบ้านและไม่เบียดเบี้ยนผู้อื่น

การลงทุนของมนุษย์ที่อยู่ในสังคมของนายทุน หรือ สังคมของทุนนิยม ต้องใช้การลงทุนด้านเงินทองมาก เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าสูงในสายตาของมนุษย์ที่อยู่ในสังคมของทุนนิยม ดังนั้นเมื่อใช้เงินลงทุนสูงในการสร้างคุณค่า จึงต้องการผลตอบแทนที่สูงค่าเช่นกัน มนุษย์ในกลุ่มนี้จะมองที่ผลประโยชน์ตอบแทนเป็นสำคัญ

แตกต่างจากมนุษย์ที่อยู่ในสังคมที่เจริญภายใน มนุษย์เหล่านี้ไม่ต้องใช้เงินทองมากmanyในการสร้างคุณค่าของมนุษย์ เพราะมนุษย์กลุ่มนี้ใช้ทุนทางปัญญาที่มาจากการเรียนรู้ของสังคมที่เต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ เป็นสังคมที่อยู่อย่างพอเพียง ล้วนประกอบไปด้วยของริ่ง ไม่มีgap กลางตา สังคมมีแต่ความสุข ทุกคนมีความจริงใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่มีการเบียดเบี้ยนและแกร่ง

ระบบทุนนิยมทำให้มนุษย์ทุกคนต่างแข่งขันกันสร้างคุณค่าของตัวเองเพื่อให้สังคมยอมรับ

ผู้ปกครองและตัวเองต้องลงทุนด้านการเงินเป็นจำนวนมากเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษาที่สูงๆเพื่อจะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถทำงานในบริษัทที่มั่นคง และได้รับเงินเดือนสูงๆ แต่ตำแหน่งงานที่ทุกคนต้องการและฝ่าหนีจำนวนจำกัด ดังนั้นจึงมีผู้ติดหัวงเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถได้เข้าทำงานตามความคาดหวัง

สังคมเป็นผู้ที่สร้างค่านิยมให้กับมนุษย์ ดังนั้นสังคมจะต้องหันมาเอาใจใส่และช่วยกันลงทุนเพื่อสร้างมนุษย์ให้มีคุณค่าที่เหมาะสมกับสังคมนั้นๆ ไม่ใช่ปล่อยให้แต่ละครอบครัวต้องแข่งขันกันลงทุนสร้างคุณค่าให้กับตัวเองแบบบิดๆตามกระแสของสังคม

ຖ່ານມະນຸຍໍ

ເຂົ້າໃຈໂດຍ ມ.ລ.ພາລູໂໜີ ທ່ານພູນທ
- ແກ້ໄຂລາສຸດ ວັນອັງຄາຣ໌ 13 ກັນຍາຍນ 2011 ເວລາ 18:12 ນ.

ມ.ລ.ພາລູໂໜີ ທ່ານພູນທ

໨ຕີ ອັນວາຄມ ແກ້ໄຂ